

Q&A's illegale groep migranten Bladel

1. Met welke instanties heeft de politie afgesproken/afgestemd om tot het besluit te komen om de groep aan te zeggen om Nederland te verlaten?

Gedurende de aanwezigheid van de vreemdelingen in het aanmeldcentrum in Budel is gesproken met de IND. Omdat de vreemdelingen geen asiel aan wilden vragen, had de IND op dat moment geen juridische mogelijkheden/taken met betrekking tot deze groep. De AVIM (Vreemdelingenpolitie) heeft daarop de vreemdelingen gesommeerd om Nederland te verlaten. Dat was nadat er een identificatie en registratie van de betrokkenen had plaatsgevonden.

Het overheidsbeleid is er op gericht om in eerste instantie de vreemdeling zelf de gelegenheid te geven te vertrekken als er geen aanwijzingen dat zij een gevaar zouden kunnen vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

2. Welke andere mogelijkheden voor de politie waren er voor deze casus nog meer?

De vreemdelingen werden staande gehouden op grond van 50 lid 1 van de Vreemdelingenwet (VW). Na een aanhouding heeft de AVIM 6 uur tijd om onderzoek te doen naar de identiteit, nationaliteit en verblijf rechterlijke positie. Na afloop van deze 6 uur is er de mogelijkheid op grond van artikel 50,4 VW om deze termijn te verlengen met ten hoogste 48 uur. Met als doel nader onderzoek te doen naar identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Dit kan als het vermoeden bestaat dat deze persoon geen rechtmatig verblijf heeft.

3. En waarom is daar niet voor gekozen?

Uit het identificatie- en registratieonderzoek kwamen geen feiten die erop zouden kunnen duiden dat de groep een gevaar voor onze samenleving zou kunnen opleveren. Mede gezien de kwetsbare samenstelling van de groep, die uit volwassenen en meerdere kinderen bestond, en de erbarmelijke omstandigheden waaronder de groep werd aangetroffen, is besloten om voor de meest humanitaire aanpak te kiezen. Het plaatsen van de volwassenen in vreemdelingendetentie had als consequentie gehad dat de gezinnen gescheiden zouden worden. Dat was gezien de omstandigheden geen wenselijke situatie. Op basis van deze overwegingen werd een verlengde ophouding van maximaal 48 uur niet als een meerwaarde gezien.

4. Hoe luiden -in algemene zin- de procedures voor gezinnen met kinderen die geen asiel aanvragen in Nederland?

Illegale vreemdelingen worden altijd (zo mogelijk) geïdentificeerd en geregistreerd. Daarna kan gewerkt worden aan terugkeer naar het land van herkomst. Als het land van herkomst wil meewerken aan deze terugkeer, kunnen de illegale vreemdelingen in de tussentijd in bewaring gesteld worden, omdat er concreet zicht is op een oplossing. Als een land niet wil meewerken aan terugkeer, kunnen de vreemdelingen een terugkeerbesluit aangereikt krijgen en (mogelijk) een inreisverbod voor de EU.

5. Waarom worden de immigranten niet teruggestuurd naar Irak?

In Nederland kan de overheid mensen het land uitzetten die het gehele asielproces hebben doorlopen en zijn uitgeprocedeerd. De Dienst Terugkeer & Vertrek is hiervoor verantwoordelijk. Ook vreemdelingen die (herhaaldelijk) strafbare feiten hebben gepleegd kunnen worden uitgezet. Van beide was in dit specifieke geval geen sprake.

De groep wilde geen asiel aanvragen en wilde niet meewerken aan terugkeer. Het is niet mogelijk om mensen te dwingen tot een asielaanvraag. Omdat de vreemdelingen geen identificerende documenten hadden, werkt Irak niet mee aan de terugkeer van deze personen naar het land van herkomst. Daarom was het niet mogelijk ze terug te sturen naar het land van herkomst.

6. Hebben deze mensen recht op onderdak (bed, bad, brood)?

De groep vreemdelingen is aangezegd om Nederland te verlaten. Hierdoor komen zij niet in aanmerking voor onderdak in het kader van het vreemdelingenrecht. Op verzoek van de burgemeester van Cranendonck is vanuit humanitair oogpunt aan de migranten één nacht onderdak

geboden op het AZC in Budel. In het algemeen geldt dat als vreemdelingen bereid zijn daadwerkelijk mee te werken aan terugkeer naar hun land van herkomst, zij in de vrijheidsbeperkende locatie in Ter Apel onderdak kunnen krijgen gedurende het terugkeerproces.

Mochten vreemdelingen in Nederland asiel aanvragen, dan hebben zij om die reden, gedurende ten minste de eerste procedure, aanspraak op opvang. Voor minderjarige kinderen (en hun meerderjarige ouders) geldt dat zij, tot zij meerderjarig zijn, aanspraak kunnen maken op onderdak in een van de gezinslocaties in Nederland.

6. Wie bepaalde dat de groep mocht vertrekken?

Er is tijdens de aanwezigheid van de vreemdelingen in de aanmeldstraat in Budel overleg geweest met de IND. De IND heeft geen juridische mogelijkheden/taken als vreemdelingen geen asiel aan willen vragen. De AVIM (Vreemdelingenpolitie) heeft daarom na de afhandeling van het identificatie- & registratieproces de vreemdelingen met behulp van een tolk laten weten dat zij Nederland moeten verlaten.

7. De eerste tip van de tankstationmedewerkers kwam zes weken voor de dag van de ontruiming van het kamp bij de politie binnen. Door wie en op welke manier is vervolgens naar de groep gezocht?

De politie heeft inderdaad eerder een melding ontvangen. Er is onderzoek ingesteld maar de vreemdelingen bevonden zich destijds op Belgisch grondgebied. Daarom is de Belgische politie geïnformeerd. Op het moment dat de politie signalen ontving dat de vreemdelingen op Nederlands grondgebied verbleven (tentenkamp in Bladel), is direct actie ondernomen.

8. Wordt in er in Nederland actief naar vluchtelingen gezocht?

Nee, dit is geen taak van de politie. De vreemdelingentaak -op basis van de Vreemdelingenwet- van de politie houdt in dat de politie toezicht houdt op legaal en illegaal verblijf in Nederland. Dit gebeurt op basis van signalen of meldingen, niet willekeurig.

9. Zijn vreemdelingen volgens de Dublinverordening verplicht om in het eerste Europese land waar ze binnenkomen asiel aan te vragen?

De Dublinverordening houdt in dat een migrant die in een land asiel aanvraagt, dit niet later ook nog in een ander land mag doen. Aangezien de gehele groep migranten geen asiel wenste aan te vragen in Nederland speelde deze Dublinverordening geen rol.

Als vluchtelingen asiel aanvragen in een tweede land, wordt die aanvraag niet gehonoreerd en worden zij teruggestuurd naar het land waar ze de eerste aanvraag hebben gedaan.

10. Deze mensen zijn hier geregistreerd, wat houdt dat in en wat voor gevolgen heeft dit voor de vluchtelingen als ze ergens anders asiel aan willen vragen?

Het registreren van vreemdelingen op zich heeft geen invloed op een mogelijke asielaanvraag in een ander land.

11. Komt het vaak voor dat vluchtelingen vrijwillig vertrekken na registratie en controle van de identiteit?

Dat komt inderdaad voor, hoe vaak precies is niet bekend omdat de politie daar geen zicht op heeft.

12. Wordt gecontroleerd of deze vluchtelingen een bedreiging voor de veiligheid vormen?

Bij het onderzoek naar de identiteit van de vreemdelingen zijn vingerafdrukken afgenomen en foto's gemaakt. Op basis daarvan is een check gedaan in de (politie)systemen en EURODAC. Dit is een Europese databank met vingerafdrukken van vreemdelingen. Op basis van dit onderzoek waren er geen aanwijzingen dat de vreemdelingen op dat moment een direct gevaar zouden kunnen vormen voor de openbare orde of nationale veiligheid.

13. En wat als blijkt dat ze bepaalde feiten of verdenkingen op hun naam hebben staan, worden ze dan wel aangehouden?

Dat was in deze casus niet het geval. Elke situatie is anders en wordt ook overeenkomstig de situatie anders aangepakt door de politie en overheidspartners in de vreemdelingenketen.

14. Komt dit vaker voor in Nederland?

We maken vaker mee dat illegale vreemdelingen geen asiel in Nederland willen aanvragen.